

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Olomouci ze dne 4. prosince 1926, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem podle §u 486 čís. 2 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

Ke skutkové podstatě přečinů podle §u 486 čís. 1 a 2 tr. zák. jest nutno, by následkem nedbalosti dlužníkovy v těchto zákonných ustanoveních blíže rozvedené nastalo poškození věřitelů neb jich částí. Tuto skutkovou náležitost musí soud zjistiti a odůvodniti. Poškození věřitelů podle §u 486 čís. 2 tr. zák. nastává tím, že dlužník k placení neschopný nové dluhy činí, nebo dluhy platí a zástavy zřizuje. Děláním nových dluhů zahrnuje dva případy, a) poškození starých věřitelů tím, že přistoupením nových věřitelů (aniž by se do podstaty dostala stejná úhrada) zmenšuje se kvota, která by jinak na ně vypadla. b) Poškození nových věřitelů záleží v tom, že nový věřitel nabývá jako vzájemné plnění pochybnou — často i značně nižší pohledávku (Bartsch--Löffler, Konkursordnung II. díl str. 542). Placení dluhů a zřízení zástavy poškozuje věřitele potud, pokud věřitel, jemuž buď bylo zapláceno neb kterému byla dána zástava, obdrží více, než by při stejnoměrném uspokojení věřitelů naň vypadlo (Bartsch-Löffler, Konkursordnung II. díl str. 509). Stížnost vytýká rozsudku, uplatňujíc zmatek podle §u 281 čís. 5 tr. ř., že neodůvodňuje po případě nevyvozuje, že obžalovaná sice věřitele poškodila a poukazuje v tom směru na neplně hodnotěné zodpovídání se obžalované. Tím stížnost uplatňuje ve skutečnosti zmatek podle §u 281 čís. 9 písm. a) tr. zák. Stížnost jest v právu, neboť rozsudek vůbec nezjišťuje, zda a jak poškození věřitelů ve shora řečeném směru nastalo následkem toho, že obžalovaná z nedbalosti v čas řízení vyrovnací nebo zahájení úpadku nenavrhl. I bylo pro tento zmatek napadený rozsudek za souhlasu generální prokuratury jako zmatečný zrušiti a ježto nelze se obejít bez nového hlavního přelíčení, podle §u 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 uznati právem tak, jak se stalo, aniž by bylo potřebí zabývati se dalšími vývody zmateční stížnosti.

Čís. 2816.

Doba k podání opravných prostředků končí, nemůže-li dopis (opravný prostředek obsahující a v poslední den lhůty po úředních hodinách do poštovní schránky vhozený) již býti opatřen podací poštovní značkou dne podání.

(Rozh. ze dne 8. června 1927, Zm II 57/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Moravské Ostravě ze dne 16. listopadu 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle § 197, 200 tr. zák.

D ů v o d y:

Podle §§ 6, 284, 285 a 294 tr. ř. dlužno zmateční stížnost i odvolání provést v nepřekročitelné lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku; padne-li konec lhůty na den, ve který poštovní úřad místa, kde spis má být podán poště neb úřadu, nepřijímá v obvyklých hodinách každodenních doporučených poštovních zásilek, nevčítá se tento den do lhůty. V souzeném případě byl opis rozsudku doručen obžalovanému dne 4. prosince 1926 a končila proto ona lhůta, ježto 12. prosince 1926 byla neděle, dne 13. prosince 1926. Podle poštovního razítka byl dopis s provedením opravných prostředků orazítkován 14. prosince 1926 a byl dopis ten podle konečného šetření dán do poštovní schránky nedoporučeně mezi 23. hodinou až 23. hodinou 50 min. Ač dopis byl dán do schránky ještě 13. prosince 1926, jest provedení opravných prostředků přes to opozděno. Ona zákonná ustanovení dlužno vykládati ve spojitosti s ustanovením §u 74 j. ř. Z ustanovení těch a z toho, že podle §u 74 j. ř. doba, kdy byl dopis poště odevzdán, má být osvědčena razítkem, dlužno mít za to, že doba k podání opravných prostředků končí tehdy, kdy nemůže být dopis již opatřen podací poštovní značkou dne podání. Tak rozhodl již vídeňský Nejvyšší soud (rozh. sb. č. 143). Nelze proto k vývodům opozděných opravných prostředků přihlížeti. Ježto pak při opovědi zmateční stížnosti nebyl ani jasně a určitě označen některý z důvodů zmatečnosti v § 281 čís. 1—11 uvedených, ani nebyla výslovně ani jasným odkazem uvedena skutečnost, jež má být důvodem zmatečnosti, byla zmateční stížnost zavržena podle §u 4 čís. 1 a § 1 čís. 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 v zasedání neveřejném, jak již soud první stolice měl učiniti.

Čís. 2817.

Souhlasil-li obžalovaný s návrhem obžalovacího spisu na čtení protokolu svědka, musí návrh na jeho opětný výslech opíratí o určité skutečnosti, které, jsouce rozhodného významu pro posouzení viny, dosavadním výslechem svědka zjištěny nebyly, nebo jimiž mohou být dosavadní údaje svědkovy v důležitých bodech změněny (§§ 222, 252 čís. 4, 281 čís. 4 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 8. června 1927, Zm II 177/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto